

Schriftlezing: 2 Petrus 3:1-13

Tekst: 2 Petrus 3:9

Ps. 100:1,2,3,4

Ps. 86:4,5

Gez. 160

Lb. 267:1,4

Gez. 73:1,4,5,6

Gehouden te: Baflo, 21-11-10 (9.30 u.; opname radiokerkdienst)

Beste luisteraar, thuis, in de auto of achter uw computer; broeder en zuster hier in de kerk,

1. 'Het komt voor mekaar!' Dat zeggen wij heel gemakkelijk. Maar doen we ook wat we beloven?

Een voorbeeld:

Jouw buurvrouw vraagt je om voor haar een karweitje te doen in de tuin. Ze wil graag haar tuin omgespit hebben en de uitgebloeide bloemen en planten eruit. Winterklaar, zeg maar.

Zij kan het zelf niet. Ze is moeilijk ter been. En haar kinderen wonen ver weg.

"Buurman, wil jij het voor me doen? Het hoeft niet op stel en sprong, hoor. Maar wel graag voordat de winter echt komt."

"Het komt voor mekaar, buurvrouw," zeg jij gediensdig. Een goede verhouding met je burens vind jij belangrijk, elkaar helpen een goede zaak. Maar...

Jij zegt het wel; je belooft wel dat je het zult doen. Maar je hebt er eigenlijk helemaal geen tijd voor. Je hebt er ook niet zo veel zin in... En door de drukte blijft het erbij. Het komt er niet van.

En de buurvrouw maar wachten, week in week uit. Ze loopt geregeld even de tuin in om te kijken of jij de tuin al gedaan hebt. "Nee, nog niet! Jammer!" Buurvrouw teleurgesteld. En na twee maanden denkt ze: "Het zal wel niet meer gebeuren." En jij staat te kijk!

Jij zei: "Het komt voor mekaar!" Maar het duurt en het duurt. Wat is jouw belofte dan nog waard?

Zo zitten wij mensen vaak in elkaar. We zijn zo traag in het nakomen van onze beloften. We zien er van af, als het ons beter uitkomt.

2. Lijken wij mensen, daarin op God? Doet Hij ook zo? Beloofd Hij ons gouden bergen, maar als het er op aankomt, ho maar? Staat Hij dus te kijk als een onbetrouwbaar persoon? Lijkt God hierin op ons misschien?

Nee, beslist niet.

De Heer heeft beloofd dat Hij zal komen. Hij heeft ook bij herhaling aangekondigd dat Hij zal komen om te oordelen de levenden en de doden. Hij heeft beloofd een nieuwe wereld te maken; een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Maar komt daar nog wat van? Vragen wij, net als kinderen. Kinderen zingen het, als hun iets lekkers of iets moois beloofd is: *'Een, twee, drie, vier, komt er nog wat van? Vijf, zes, zeven, we wachten al zo lang.'* Op schoolreisje bij voorbeeld of op een verjaardagsfeestje, als je wacht op de patat.

Komt er nog wat van Gods beloften?

Het lijkt er voor ons vaak niet op. Het gaat al eeuwen op dezelfde manier. Er worden kinderen geboren; er sterven bijna evenveel mensen. Ook binnen de christelijke kerk.

Juist op deze zondag – de laatste in het zogenoemde kerkelijke jaar – worden in veel gemeenten de namen genoemd van hen die voor het eerst en die voor het laatst de kerk zijn binnengedragen. En christenen gedenken het nieuwe leven van hen die geboren zijn en van hen die zijn heengegaan. En we ervaren de gebrokenheid en de schijnbare cirkelgang van het leven.

'Er verandert ja niks.' Het is vermoeiend en we halen zuchtend de woorden van de Prediker aan: "Lucht en leegte; alles is leegte."

Of we dagen God de Heer uit. 'Waar blijft U nou met uw beloften?'

Petrus hoorde die vraag in zijn dagen ook al. En de christenen aan wie hij zijn tweede brief schrijft ook. Zij waren er heel gevoelig voor. Het slaat bij hen ook zomaar aan, net als bij ons.

'Een dergelijke vraag is een smalende vraag van spotters,' zegt Petrus tegen zijn lezers. 'Denk daar om.' Spot is hier een uiting van ongeloof. Deze mensen nemen welbewust afstand van God en wat Hij heeft gezegd.

"Ze gaan er dan willens en wetens aan voorbij dat er in het begin al eens een hemel is geweest en een aarde die door Gods woord gevormd was uit water en door middel van water, en dat de toenmalige wereld vergaan is toen ze door het water werd overspoeld." (2 Petrus 3:5,6)

Dat de eerste wereld door God onder water is gezet en vergaan bij de zondvloed, dat hebben deze spotters uit hun collectieve geheugen geskipt en uit hun blikveld geschrapt. Vergeten zagezegd. Want het paste niet in hun drukte en denkpatroon. En God heeft het bij hen gedaan. Of niet gedaan?

'Kijk maar, er komt niks van. De wereld draait door. Mensen worden geboren of gaan dood. Zo is het altijd geweest. En het zal ook wel zo blijven.'

God heeft gezegd: 'Ik kom de tuin grondig ompitten. [Ik blijf even bij het voorbeeld van net.] Dan kan ik er een volkomen nieuwe hof op aanleggen, een nieuwe aarde, als een nieuwe Tuin van Eden.'

Maar ik zie er nog niks van. U evenmin, vermoed ik. En wij vragen: Heeft God het te druk? Heeft Hij misschien vertraging opgelopen? Slaapt Hij? Heeft Hij soms geen zin meer om te komen en in te grijpen in deze wereld?

Heeft God de Heer zijn belofte soms te gemakkelijk uitgesproken? Kan hij het wel waar maken? Spotters vragen het smalend. Gods kinderen met een lichte vertwijfeling. Komt het wel voor mekaar? Met het verdrijven van het onrecht? Met die nieuwe aarde?

3. Petrus heeft op deze soms uitgesproken en soms onuitgesproken vraag een duidelijk weerwoord.

"De Heer is niet traag met het nakomen van zijn belofte, zoals sommigen menen; hij heeft alleen maar geduld met u, omdat hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat." (2 Petrus 3:9)

Hij maakt ons ook duidelijk dat God de tijd anders telt dan wij mensen dat doen. Dat wij een andere tijdsbeleving hebben dan God.

De Heer heeft alle tijd van de wereld. En Hij heeft haast. Dat vat ik als mens niet.

Want dat kan niet gelijktijdig in mijn menselijke beleving. Maar God heeft een andere tijd, zegt Petrus. Hij is God en Heer van de tijd.

Dat moeten jullie goed bedenken, zegt Petrus tegen zijn lezers. Zie dat niet over het hoofd: *"voor de Heer is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag."*

Dat is een raadselachtig woord. Wat betekent het?

Denk eens concreet aan deze brief van Petrus, waarvan wij vandaag in 2010 na Christus een stuk gelezen hebben. Het is bijna tweeduizend jaar geleden, dat hij geschreven is, in menselijke tijdrekening. Voor God is dat als twee dagen geleden. Eergisteren dus.

Dat betekent ook: eergisteren, wat vroeger op Gods dag, stierf Jezus aan het kruis en stond Hij op uit de doden. Dat is dus nog heel dicht bij voor God. Zijn belofte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde dateert dan ook nog maar van kort geleden. Het is voor God nog allemaal heel vers.

Wat voor ons bijna eindeloos is, duizend jaar of meer, dat is voor God slechts een dag.

Maar er is ook een andere kant, zegt Petrus eerst. 'Voor de Heer is één dag als duizend jaar.'

Dat betekent: Als u of ik één dag wacht om naar God te gaan, dan duurt dat voor de Heer een kleine eeuwigheid. Want Hij wacht daarop. En wachten duurt lang. God wil dat de mensen bij Hem komen, zich tot hem keren en op die manier gered worden. Iedereen, zegt Petrus. U ook dus en ik. Dat kan voor God niet snel genoeg gebeuren. Hij heeft haast.

Wie is er nu traag? Is de Heer dat of ben ik het soms? Ben ik die man of die vrouw, die het karwei in de tuin van de buurvrouw maar uitstelt en uitstelt... Omdat ik het zo druk heb..... Totdat van uitstel afstel komt..... En de dag van de Heer ons als een dief overvalt. Dat kan ook. De Heer heeft zijn leerlingen ervoor gewaarschuwd.

4. Toch, beste mensen, het komt voor mekaar! De Heer komt wel. Dat heeft Hij beloofd. En daar houdt Hij zich aan. Daar mogen wij ons ook aan vasthouden.

Petrus legt in ons bijbelgedeelte veel nadruk op de belofte van God en de betrouwbaarheid van zijn woord. Doet hij in heel de brief trouwens. Hij laat een groot vertrouwen zien in de woorden van de profeten en nog meer in de woorden van de Heer Jezus Christus.

'De Heer van de belofte' noemt hij Hem zelfs. Hij vertraagt niet. God zal zeker doen wat Hij heeft beloofd. Maar als Heer van de belofte is God vrij om die te realiseren op de tijd en de manier die Hem het beste voorkomt.

De Heer is daarbij niet afhankelijk van onze voorkeuren en grillen. Onze God doet immers wat Hem behaagt. Dat is geen willekeur, maar trouw aan wat Hij heeft gezegd en aan ons bekend gemaakt.

Petrus weet uit eigen ervaring, dat God zijn beloften waar maakt en vervuld. Hij heeft ruim drie jaar geleefd met onze Meester Jezus Christus, is Hem gevolgd. Hij heeft geleerd dat de geschriften van de Bijbel vol zijn van de Heer. Eeuwen geleden

al werd zijn komst aangekondigd door aartsvaders en profeten. En op Gods tijd kwam de Heer. God had het toch gezegd. En zijn woord blijkt zeer krachtig en effectief.

Denk dus niet dat nu de beloofde komst van de Heer achterwege blijft. Drijf niet de spot met de Heer, die vertraagd heet te zijn bij mensen die zijn woord niet serieus nemen en zijn belofte krachteloos achten.

Wanneer de Heer zegt: 'Het komt voor mekaar!', dan komt het voor mekaar. Geen twijfel mogelijk. Aan Gods kant in elk geval niet. Bij ons dan nog wel?!

5. God heeft veel geduld met u, zegt Petrus. Hij geeft de mensen veel ruimte in de tijd om tot inkeer te komen. Hij heeft een lange adem en haast zich langzaam naar zijn dag. De dag van zijn komst.

Maar Petrus maakt ook duidelijk dat Gods geduld niet eindeloos is. Van uitstel komt bij Hem geen afstel.

"Maar komen zál de dag van de Heer, als een dief in de nacht." (2 Petrus 3:10)

Laten we niet de illusie hebben, dat de komst van de dag van de Heer wel mee zal vallen.

Het zal heel heftig zijn, beschrijft Petrus in zijn brief. Tot op de bodem zal God de oude aarde omspitten. (Ik pak het beeld uit het begin van de preek nog even weer op.) Hij gaat tot op de fundamenten van de oude wereld. De oude, compleet versleten 'troep' – vergeef me de uitdrukking – wordt verbrand, om ruimte te maken voor een nieuwe aarde en een nieuwe hemel. Die zullen gekenmerkt worden door vrede en gerechtigheid.

Met die belofte in het verschiet wordt u, broeder, zuster, luisteraar, opgeroepen en aangespoord om vroom en heilig te leven. Kijk over de werkelijkheid van vandaag heen naar het komende rijk van God, dat God zeker laat aanbreken. Laat die toekomst vandaag al een stempel op uw leven zetten.

Heftig, vol brandend vuur van Gods oordeel, zal de dag van de Heer zijn.

"Maar wij vertrouwen op Gods belofte en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont." (2 Petrus 3:13)

Dus, het komt voor mekaar! God heeft het beloofd.

Dat mag u tegen uzelf zeggen, als u het verdriet voelt om die lege plaats naast u. Wanneer u denkt aan alle heiligen, die ons zijn voorgegaan.

U mag elkaar ermee bemoedigen, wanneer de gebrokenheid van de wereld u aangrijpt en de ellende u naar de keel vliegt. Wanneer het paradijs verder weg lijkt dan ooit. Of wanneer alles zijn gewone gang lijkt te gaan. 'Er verandert immers toch niets.'

Het komt voor mekaar. De Heer zegt het zelf. 'Ik kom, kijk elke dag maar uit het raam. Ik kom spoedig.'

En zing met Christus' kerk:

*'Getrouwe Heer,
vertoef niet meer,
kom Jezus, ja kom haastig Heer.'* (Gez. 267:4, LvdK)

Amen.